

VOOR ZES MILJOEN VLAMINGEN

VOLLE MAANEN

NVA

NIEUW-VLAAMSE ALLIANTIE

Erkenningsnummer P2A9064 - V.u. Geert Bourgeois, VPRTI vzw, Barricadenplein 12, 1000 Brussel, tel. 02 219 49 30, fax 02 217 35 10. Maandelijks (niet in juli en augustus). Afgiftekantoor Gent X

Regionalisering onvermijdelijk

Het moet zijn dat het vooruitzicht op verkiezingen een magische kracht uitoefent, vooral de VLD lijkt onderhevig aan een hoge koorts die we gemakshalve *regionalitis* zullen noemen. Voor ons niet gelaten. Hoe meer commotie rond verdere defederalisering, hoe beter. Toch is de vrees groot dat het bij een opstoot blijft, want eens de Vlaamse bus voorbij zinkt die koorts wonderbaarlijk vlug.

In de aanloop tot hun congres hebben de Vlaamse liberalen zowat alle records gebroken. Het begon met Patrick Dewael, de VLD'er vindt dat de faciliteiten in de Vlaamse rand rond Brussel afgeschaft moeten worden. Dezelfde politicus roept plechtig op om na de volgende verkiezingen eensgezind verdere stappen in de staatsvorming te zetten. Ook Karel De Gucht spreekt struise taal. Er moet, aldus de VLD-voorzitter, een andersoortige financiering van de gezondheidszorg komen en de besteding van de gelden moet geregionaliseerd. Zegt De Gucht: "Als

Wallonië hetzelfde bestedingspatroon als Vlaanderen zou hebben, bespaar je minstens 750 miljoen euro per jaar. De verkeerde uitgaven zitten in Wallonië." (*De Standaard*, 9 nov.)

Ook de exploitatie van het treinverkeer moet, aldus De Gucht, geregionaliseerd worden. Terloops, los je met regionale exploitatie alleen de problemen van de NMBS op? Ligt de sleutel niet eerder in de oprichting van een Vlaamse en een Waalse vervoersmaatschappij? In frisse structuren die elk hun eigen beleid uitbouwen op basis van noden en behoeften? Gedaan met de zotte kosten van een pervers communautair evenwicht!

Elke stap naar verdere regionalisering is welkom. Op voorwaarde dat hij gemeend is en niet voor verkiezingsgebruik. Als test kan het tewerkstellingsbeleid dienen. Niets houdt de Vlaamse volksvertegenwoordiging tegen om op dat vlak baanbrekend werk te doen. Vlaan-

deren krijgt daarbij trouwens steun uit onverdachte hoek. Begin november jl. verklaarde Anna Diamantopoulo, EU-commissaris voor Werkgelegenheid, dat de regionale verschillen op de Belgische arbeidsmarkt op niets lijken. Eén tewerkstellingsbeleid voor heel België doet meer kwaad dan goed. In haar rapport legt de commissaris de verschillen haast schaamteloos bloot. Voorbeeld: in Vlaanderen staan

tegenover 1 vacature 4 werkzoekenden, in Brussel 29, in Wallonië 30. Elke regio van dit land heeft zijn minister van Tewerkstelling maar federaal minister Laurette Onkelinx (PS) doet haar Belgisch ding gewoon verder. Vlaanderen en Wallonië zijn economisch zo verschillend dat één federaal beleid de werkgelegenheid in de deelstaten geen moer helpt. Regionalisering wordt dus onvermijdelijk.

December 2002

In dit nummer:

Open Kaart: kwaliteitsvol en autonoom Vlaanderen 2

Van Liedekerke: Belgische idolatrie 3

Europa: groter en beter? 4

De puinhoop van paars-groen: hoe voordelig bestellen? 7

Blikvanger: onverschilligheid omtrent monarchie groeit 8

info@n-va.be
www.n-va.be

Er kan er altijd eentje bij!

Men kan het zich niet inbeelden tot wat bepaalde collega's bereid zijn om toch maar eens op de beeldbuis te komen! Een kinderfietsje berijden, een mechanische stier bedwingen, in de kookpot roeren, knotsgekke vragen beantwoorden ...

In de periode van april tot oktober 2002 lieten 82 politici zich verleiden om in verschillende amusementsprogramma's van de VRT op te treden. Het lijkt alsof sommigen hun loopbaan liever langs de kabel opbouwen dan in het parlement. SPA-clowns namen het hoogste aantal optredens voor hun rekening, 26,8 % van de openbare speeltijd. CD&V-artisten 21,9 %, Agalev-acrobaten 20,7 %, terwijl VLD-goochelaars 19,5 % van het marktdeel veroverden. Zelfs twee Ecolo-ministers gaven op de VRT-buis het beste van zichzelf!

Op mijn vraag antwoordde mediaminister Van Mechelen dat in die periode geen enkele N-VA'er in een of ander amusementsprogramma trad. En terecht.

Noem het naïef of idealistisch, maar ik vind dat politiek over inhoud moet gaan en dat politici niet thuisshoren in shows!

Met mijn vraag wilde ik beklemtonen dat de verkleuring van de politiek moet stoppen en politici moeten ophouden te denken dat ze verkozen zijn om de plezante uit te hangen.

Daarom stelt de N-VA een deontologische code voor, waarbij alle politici er zich toe verbinden niet langer deel te nemen aan amusementprogramma's en dit op alle tv-zenders.

Mijn part kunnen ze gerust in De Laatste Show of in Aan Tafel op voorwaarde dat het gesprek over politiek of maatschappij gaat, maar daar trekt het N-VA-voorstel de grens.

Beste N-VA'er, nu het jaar naar z'n einde loopt wil ik allen danken die dagelijks aan de N-VA-kar trekken. Ook een bedankje voor de vlotte ledenhervorming. Met 600 totaal nieuwe leden er bij mogen we nu reeds spreken van een geslaagde wervingscampagne 2003.

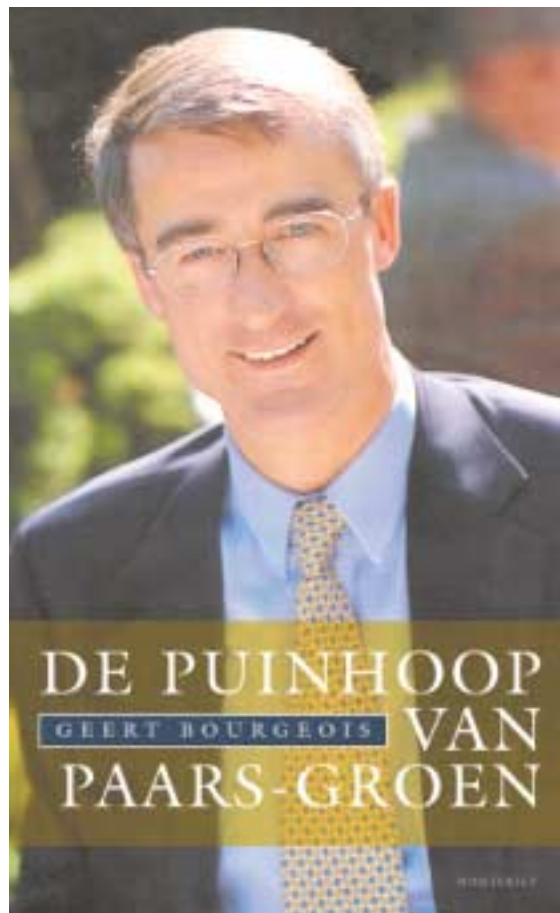
Maar vergeet niet: er kan er nog altijd eentje bij!

Kris Van Dijk
Secretaris N-VA

Geklungel regering-Verhofstadt blootgelegd

"De paars-groene regeerformule bracht Vlaanderen geen baat bij. Meer zelfs: ruim drie jaar regeren door Verhofstadt geeft een aan-enrijgen van knoeien, klungelen en mooipraterij." Tot die conclusie komt N-VA-voorzitter Geert Bourgeois in zijn begin december voorgestelde boek 'De puinhoop van paars-groen' (Houtekiet). Midden juli hoorde Bourgeois op Radio 1 een vraaggesprek met premier Verhofstadt. Deze had niets dan lof voor zijn ploeg van VLD, SPA, Agalev, MR, PS en Ecolo. Grote onderscheiding gaf hij zichzelf.

Nochtans publiceerde *De Standaard* nog geen twee weken eerder een gefundeerd rapport van paars-groen. Daarin kreeg de regering een score van amper 51 %. Maar liefst acht van de zeventien federale ministers werden gebuisd voor hun beleid, vooral de liberale ministers scoorden heel zwak. Toch deed Verhofstadt dapper verder met de paars-groene goednieuws-show. Dit alles werd Geert

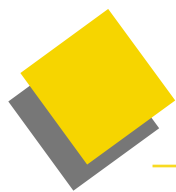

Bourgeois te veel en deed hem besluiten om zijn ervaringen met deze regering op een rij te zetten. Zo wordt snel duidelijk dat deze coalitie al voor de verkiezingen in Wallonië werd bekostigd en daarna aan Vlaanderen opgelegd.

In ruil voor het eerste ministerschap verloochende Verhofstadt alles wat hij met veel overtuiging in zijn burgermanifesten schreef, niet het minst zijn scherpe communautaire analyse van België, waardoor de kiezer flagrant bedrogen werd. Bovendien werkt de paars-groene combinatie totaal niet. De botsing tussen blauw en rood-groen boven op de klassieke botsing tussen Vlamingen en Franstaligen, zorgt voor een eindeloze reeks van blokkeringen en blunders. Om dat te verbergen wordt er schaamteloos gelogen. Waarbij het paars-groen zeker niet om Vlaanderen te doen is. Nooit bestond er een regering die meer door de Franstaligen overheerst wordt dan de huidige. Met alle gevolgen van dien.

Kortom: In 'De puinhoop van paars-groen' onderwerpt Geert Bourgeois de regering-Verhofstadt aan een glasheldere analyse maar lanceert hij ook tal van positieve voorstellen om uit de huidige impasse te geraken.

Lees meer op blz. 7.

Wordt Brussel ...

Brussel leert leven met zijn rol van EU-hoofdstad. Als er bv. een top is, wordt de zogenaamde eurowijk genadeloos afgegrensd. Wie er werkt of woont komt er zonder pasje niet in en niet uit. Maar het wordt nog erger nu de Unie op groeien staat. Steeds meer eurocra-

CREATIVE COLLECTION

ten vinden er werk, woonhuizen moeten plaatsruimen voor kantoren. Deze evolutie heeft, ook voor Vlaams-Brabant, vele gevolgen en de vraag is groot of de overheid een

visie op het probleem heeft. Een wedstrijd voor een globaal stedenbouwkundig concept van de wijk bracht grote bureaus in lijn, o.m. het bureau van Rem Koolhaas dat buiten de prijzen viel.

De opdracht is nu plots heel dringend geworden omwille van de uitbreiding van de Unie maar vooral omdat Brussel in 2004 de vaste vergaderplek voor de Europese topontmoetingen wordt. De huidige EU-gebouwen vormen een kakofonie van stijlen die schril afsteekt bij de 19de eeuwse burgerwoningen. Koolhaas stelde ooit voor om schoon schip te maken met de hele wijk en alles opnieuw te beginnen, maar daar is geen tijd voor. Het is dus bang afwachten welke nieuwe mastodont op het stuk braak tussen Wetstraat en Belliardstraat zal neergepoot worden.

De eerst getroffen van de buurt zijn de bewoners van de aanpalende wijken, zij worden letterlijk buiten gekeken. In hele straten staan fraaie herenhuisen leeg, rijp om gesloopt te worden. Daarna volgen de bedrijven, kleine installeren zich op de rand van Brussel, de uittocht van de grote 'over de ring' is reeds begonnen.

... onleefbaar?

Al zijn vastgoedmakelaars geen sociale werkers, toch is het goed ook naar hen te luisteren. Zo waarschuwt Richard Boomer (van Cattella Codemer) de overheid van Brussel niet één grote administratieve wijk te maken. Nu reeds bezetten de diensten van de EU 1,6 miljoen

ART EXPLOITATION

m² kantoorruimte, dat is een kwart van het aanbod binnen het centrum. Verwacht wordt dat om de EU-uitbreiding op te vangen er nog eens 300 000 m² moeten bijkomen. Politici beweren dat ze Brussel tot

meerfunctionele en dynamische woonstad willen uitbouwen maar ze maken er, aldus Boomer, een tweede Washington van. Het is geweten dat na de kantoorruinen in Amerika's hoofdstad nog slechts marginalen en verpauperden leven waardoor het de gewelddadigste stad van de hele VSA is.

Naast de ontvolking van Brussel komt de druk die de nieuwe ambtenaren op Vlaams-Brabant leggen, want daar gaan ze wonen. Men kan de gevolgen raden: nog duurdere grond- en huurprijzen, verdere ontwrichting van het reeds gehavende sociale leven, nog meer woon-werkverkeer met nog langere files.

sen tot bijna 1 000 opgelopen), 85 ervan kregen een oplossing. Ook in de andere Vlaamse provincies zijn de wachtlijsten lang.

Iedereen herinnert zich hoe triomfantelijk Vlaams minister van Welzijn Mieke Vogels (Agalev) na de jongste begrotingsronde een budgetaanwas van 7,5 miljoen euro aankondigde. Zogezegd om de onmenselijk lange wachtlijsten in de gehandicaptenzorg weg te werken. Maar achteraf bleek dat de minister de sector eerst een besparing van 7,5 miljoen euro had opgelegd en dat het 'extra gevonden' geld eigenlijk nep is.

... van Wachtlijsten

Volgens het *Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap*, dat namens de overheid de gelden toewijst, stemmen de stijgende cijfers niet overeen met de realiteit. Al te paniekerige ouders zouden hun kinderen te vroeg op wachtlijsten zetten terwijl ze nog enkele jaren thuis kunnen verzorgd worden. Andere ouders zouden in verschillende provincies tegelijk aanvragen indienen. Ondertussen ontkent minister Vogels dat de 7,5 miljoen euro 'gerecycleerd' geld zou zijn en merkt op dat dit jaar 20 miljoen euro extra naar het Vlaams Fonds is gegaan. Daardoor kon voor 777 mensen een dringende opvang gevonden worden. De minister geeft toe dat dit onvoldoende is maar verschuilt zich achter minister-president Dewael die beloofde dat meer geld voor gehandicapten bij de volgende begrotingscontrole voorrang krijgt.

De lamentabele toestand in deze en andere zorgsectoren heeft Mieke Vogels ondertussen de weinig flatterende naam van 'minister van Wachtlijsten' bezorgd. Ze was er dan ook als de vogels bij om de aanwas van 6 500 banen in de Vlaamse welzijnssector op haar naam te schrijven. Niet waar, antwoordde bediendevakbond LBC, ze zijn voor 90 % ons werk. Bovendien verhoogde de minister het aantal met banen die de vakbond met de vorige Vlaamse regering had onderhandeld.

Tegen wil en dank

Een Vlaams ambtenaar keek wat raar op toen hij hoorde dat hij benoemd bleek te zijn tot ridder in de Leopoldsorde. De kersverse ridder viel totaal uit de lucht. Een verwitting was er niet geweest en weigeren zat er voor de adellijke ambtenaar in spe niet in want dat kon het einde van zijn carrière betekenen. Adellijke benoemingen door de Vlaamse administratie zijn volgens hem folkloristische en holle gebruiken. Want niet de prestatie is van tel, wel rang en leeftijd. Wat de wenkbrauwen

Een van de vier

Eén landgenoot op vier kampt met psychische problemen. Dat blijkt uit een doorlichting die in 1997 van de bevolking van dit land gemaakt werd door het Wetenschappelijk Instituut Volksgezondheid. Het onderzoek leert ook dat 9 % van de ondervraagden een medische verzorging (tanden, bril, geneesmiddelen) heeft moeten uitstellen bij gebrek aan geld. Gegevens die in schril contrast staan met het zegenbulletin dat Patrick Dewael begin oktober jl. lanceerde. Daaruit blijkt dat België de vierde plaats - en Vlaanderen de eerste plaats! - bekleedt in de ranglijst van welvarendste landen ter wereld. Hoe schitterend deze quotering ook is, toch kan zij niet verbergen dat één van de vier kaarters die rond de tafel zitten aan een of andere depressie lijdt.

Het lijkt wel onvermijdelijk: hoe welvarender een samenleving, hoe groter de kans op psychische klachten is.

Verre van alle kwaad in de schoenen van regerende politici te schuiven, toch vragen wij ons af of voor de geestelijke gezondheid niet meer geld en inspanningen nodig zijn. Zeker als men weet hoe graag sommige paars-groene politici zich met een gratis-politiek willen profileren.

Vogels minister ...

Binnen de Vlaamse gehandicaptensector groeit de heersende onrust. Bij de *Katholieke Vereniging van Gehandicapten* en de *Actiegroep Rolstoelen* zit het ongenoegen zo diep dat overwogen wordt acties te ondernemen. Wie de cijfers leest die de provinciale wachtlijstcentrales bekendmaakten, begrijpt hoe hoog de nood is. Zo werden in Limburg tussen 1 februari 2000 en 30 juni 2002 zo'n 1 241 zorgvragen genoteerd. Daarvan kregen 99 een waardige oplossing, terwijl er 770 'zeer dringende' niet werden beantwoord. Tijdens diezelfde periode kreeg de wachtlijstcentrale van Vlaams-Brabant 635 aanvragen (ondertus-

Een kwaliteitsvol en autonoom Vlaanderen

Dat Vlaanderen autonoom wordt, staat vast. Alleen zijn de vragen: welke inhoud krijgt zo'n zelfstandig Vlaanderen en wanneer zal dit gerealiseerd zijn, nog lang niet beantwoord. Maar de snelheid van dit proces wordt beïnvloed door de sterk uiteenlopende ontwikkelingen in beide regio's. De taalgrens bakent méér dan taalverschillen af. De economische structuur is in Vlaanderen beter aangepast aan de technologische ontwikkelingen, dat blijkt uit de goede resultaten. De verschillen tussen de regio's nemen toe en dit heeft onder meer te maken met een andere mentaliteit, en anders inschatten van waarden. Dat leidt vaak tot wrijvingen en confrontaties bij het uitwerken van beleidsmaatregelen die afgestemd zijn op het sociaal-economische leven in de eigen regio. Zolang de regio's gedwongen blijven in het keurslijf van onaangepaste regelgeving, zullen deze confrontaties aanhouden. Een economisch beleid sturen en eigen impulsen geven kan niet zolang de fiscale hefbomen ontbreken.

Dat geldt ook voor het bejaarden- en ziekenhuisbeleid en voor tewerkstelling en gezinsbeleid. Op al deze domeinen zijn de gemeenschappen bevoegd, maar heeft de federale overheid de centen in handen en bepaalt zo de regelgeving. Zolang deze problemen niet worden aangepakt, lijkt elke stap in de staatsvorming een beetje op de processie van Echternach. De gebrekkige resultaten hebben te maken met de angst van sommigen voor het uitenvallen van het koninkrijk en

de vrees van Wallonië om de Vlaamse financiële solidariteitsstromen te verliezen. Solidariteit kan slechts op voorwaarde dat ze noodzakelijk, objectief, doorzichtig en overlegd is.

De snelheid van de opgang naar een zelfstandig Vlaanderen hebben we slechts gedeeltelijk in eigen hand. Maar de inhoud van een zelfstandig Vlaanderen bepalen we wel zelf. Onze samenleving kent een grote welvaart en heeft ruime ontplooiingskansen en materiële mogelijkheden. Ze wordt evenwel opgejaagd door een dominante economie die alles wat geen geld opbrengt, negeert en gemakkelijk verzandt in een fout

individualisme en in een 'feder-voor-zich'-mentaliteit. Een samenleving van losse burgers brokkelt ook economisch af. Ze wekt wantrouwen tegenover de medemens, de politiek, de media en de instellingen. Dat scheidt onbehagen en

"Een samenleving van losse burgers brokkelt af. Ze wekt wantrouwen tegenover de medemens, de politiek, de media en de instellingen."

gevoelens van onveiligheid en tast de levenskwaliteit aan. Veel mensen hebben het materieel meer dan goed maar blijven op hun honger als het gaat over houvast en zingeving. Om de grote uitda-

Gezinsbond

Roger Pauly

gingen van vandaag grondig aan te pakken is een fundamenteel andere manier van denken absoluut nodig.

Ruimte en aandacht voor diepmenselijke waarden, voor zorg en toewijding, en voor verbonden leven, brengen ons vanzelf bij

het gezin. Uitgerekend die basiswaarden die voor een samenleving onmisbaar blijken, zijn in een goed functionerend gezin vanzelfsprekend. Dat gezin met zijn diepmenselijke relaties tussen partners, ouders en kinderen is vruchtbare grond voor een goede samenleving. Toch staan gezinswaarden vandaag haaks op de gang van zaken in de samenleving en hebben instellingen nauwelijks aandacht voor de belangrijke rol van het gezin voor individu en maatschappij. Welzijn en gezondheid van mensen beïnvloeden nochtans de kwaliteit van de samenleving en zijn een noodzaak voor een positief sociaal klimaat.

Roger Pauly

Nationaal Voorzitter Gezinsbond

OPEN KAART

Calafon
Volle Manen wordt uitgegeven door v.z.w. Vlaams Pers-, Radio- en TV-instituut en verschijnt 10 keer per jaar.
Hoofdredacteur: Maurits van Liedekerke
Eindredacteur: Jan van der Vloet
Werken mee aan dit nummer: Piet De Zaeger, Bram Mahieu
Redactiesecretariaat: Greet Sels
Coördinatie: Nico Moyaert
Lay-out en druk: Lay-outbureau JM, Spiegel 1, 9860 Oosterzele, tel. 09 362 74 33

Jaarabonnement: € 12,50 over te schrijven op rekeningnummer 435-0259701-15 van VPRTI vzw.
Verantwoordelijke uitgever: Geert Bourgeois, Barrikadenplein 12, 1000 Brussel, tel. 02 219 49 30 - fax 02 217 35 10 e-post: volllemanen@n-va.be
btw-nummer VPRTI: 407 762 759
Dit nummer werd afgesloten op 27 november 2002

Belgische idolatrie

Langs wegen van hoge geleerdheid hebben wetenschappers gepoogd 'het enigma van etno-territoriale identiteiten in Vlaanderen' te ontcijferen. Ze zijn daarbij te weten gekomen dat de Vlaming zich in afnemende mate met zijn regio vereenzelvigd en België steeds meer afhankelijk wordt. Dat klinkt, voor wie de Vlaamse staat beoogt, behoorlijk verontrustend. Zalf op de wonde is dan weer het bericht dat koningsgezindheid in Vlaanderen allengs afneemt. Nu staat in de besluitende tekst één zinnetje dat onze zorg een weinig mildert.

"Albert tuimelde van zijn motor, een koning is ook maar een Pfaff. Paola viel van de trap en op haar hoofd, het stond in de krant met veel och arme."

Zo, weet de vorser, gaat het eigenlijk om "... een vluchtige of light identity". In een voetnoot (vorsers werken graag met voetnoten, ze verraden ernst) staat te lezen: "Zoals men ook lifestyle- en idolatrie-identiteiten kan ontwikkelen, zoals de identificatie van de Italianen met Ferrari en Schumacher." Dat is nog niet zo kwaad bekeken. Veel Belgen zwaaien driftig met

de tricolore bij sportmanifestaties of wanneer de kroonprinsen bij intreden, gewoon omdat ze graag staan te zwaaien. Waarmee bedoeld wordt, dat ze eigenlijk niet weten met wat of waarom ze zwaaien. De voorwerpen van hun afgoderij (*idolatrie*) kunnen dus zowel Rode Duivels als Filip en Mathilde zijn.

De bedoening lijkt onschuldig, ware het niet dat voor het paars-groene kabinet het aanwakken van het België-gevoel een programmapunt is. Het is maar één zinnetje uit de regeerverklaring: "... het communicatiebeleid van de overheid moet grondig worden bijgestuurd." Waarmee premier Verhofstadt bedoelde dat *urbi et orbi* (België en de hele wereld) moet geweten zijn dat calamiteiten als dioxine en Dutox overwonnen werden en België weer die deftige driehoek aan de Noordzee is.

Een van de eerste maatregelen was het in gebruik nemen van het tricolore logo .be dat alle federale communicatiecampagnes vergezelt. Dat koninklijke familieleden daar een rol bij spelen is nogal wies, zij hebben niets om handen en zien er goed uit. Zo trekken Filip en Mathilde de wereld rond om, handelsreizigers gelijk, *Made in Belgium* te slijten. Verleden maand nog in

Australië, met in hun zog Belgische koks die à volonté serverden.

Ondertussen tuimelde Albert van zijn motor, wat breed in de media stond uitgesmeerd want een koning is ook maar een Pfaff. Vervolgens viel Paola van de trap en op haar hoofd, ze kreeg een fotootje in de krant en veel och arme.

"Dat De Winne bestendig met Belgische kleuren bekleed, vanuit de ruimte een Belgische vlag aan prins Filip schonk, leek onschuldig maar was het niet."

Ook kwaliteitskranten spelen mee in het spel. Als zij op maandagmorgen meedelen dat in het weekeinde zeven verkeersdoden vielen is dát niet de titel, wel dat Laurent bij een van die ongevallen geholpen heeft. Van de zeventig regels van het artikel besteedt *De Standaard* er dertig aan de prins.

Een ander staaltje was het 'gepre-fabriceerde' vraaggesprek met de koningin. Was dat bellen blazen! Want het was Paola die zichzelf had geïnterviewd. Toch beweerde de woordvoerder van het paleis: "En de koningin heeft het hele-

maal alleen gedaan." Ook de uit het Frans krakkemikkig vertaalde tekst bevatte een portie Belgische peptalk. Zo treft het Paola:

"... hoe onze mensen te bescheiden zijn, hoe zij hun kwaliteiten en die van ons land te weinig naar waarde schatten."

Een mening die koningsonderdane Herman Decroo volmondig deelt. Daarom zette hij *Koningsdag* alle luister bij met toespraken die 'de successen van het Belgische Poolonderzoek' belichtten. Het leek alsof Adrien de Gerlache weer was aangemeerd en hooggestemd meedeelde dat zijn expeditie had ontdekt: de *Belgica Antartica*, een ongevleugelde vlieg die pakijs lust. De poolreizigers van nu heten Dixie Dansercoer en Alain Hubert, zij keerden van een kale Poolreis terug ...

Maar het hoogtepunt van Belgische idolatrie was de ruimtevlicht van Frank De Winne, daarmee kocht België zich een plaats aan het firmament. Wetenschappelijke experimenten, aangeleverd door Belgische bedrijven en uitgevoerd door een goedlachse Belgische militair, dienden als glijmiddel om België in orbit te brengen. Dat De Winne bestendig met Belgische kleuren bekleed, de tricolore tegen de capsulewand, vanuit de ruimte een Belgische vlag aan

prins Filip schonk, leek onschuldig maar was het niet. De hele stunt kostte België twintig miljoen euro en werd meebetaald door ieder van ons, elke Belg droeg 2 euro bij.

Misschien moeten vorsers bij verder onderzoek in rekening brengen dat de Vlaming, ook al wordt hij minder koningsgezind, zich onder zoveel druk van hogerhand vanzelf wat meer Belgisch gaat voelen. Maar dat hij er ook nog voor betaalt, is Belgische idolatrie voorbij.

Maurits van Liedekerke

nog meer deed fronsen was dat, hoewel hij Vlaams ambtenaar is, de benoeming op federaal niveau was

toegekend. Onder zijn diploma staat namelijk de handtekening van Louis Michel, minister van Buitenlandse Zaken.

Vlaams parlementslid Jan Loones (N-VA) vroeg hierover tekst en uitleg aan minister van Ambtenarenzaken Paul Van Grembergen. De

Vlaamse overheid heeft volgens de minister niets te zeggen in het dossier want ze heeft de bevoegdheid niet om autonoom aan deze benoemingen te verzaken. Volgens Loones is het zeer bedenkelijk dat de Vlaamse overheid moet opdraaien voor de kostprijs van Belgische medailles. Zo betalen Vlaamse ambtenaren via belastingen indirect mee aan hun eigen nationale huldiging terwijl ze met het federale niveau niets te maken hebben ...

VLD = CD&V en omgekeerd

Volgens Karel De Gucht is er in Vlaanderen slechts plaats voor één volkspartij, de VLD natuurlijk. De Vlaamse liberalen willen wat graag de rol van de vroegere CVP overnemen. Vandaar ook dat de VLD-voorzitter de strijd tussen zijn partij en CD&V tot hét campagnethema van de volgende verkiezingen heeft uitgeroepen. VLD en CD&V zijn alle twee een centrumpartij. Met zijn gekende cynisme zegt De Gucht dat "CD&V het centrum lichaamt zoals het er vroeger uitzag en de VLD zoals het er in de toekomst zal uitzien".

Maar beide partijen zijn gewoon machtspartijen die erop uit zijn om het politieke centrum zo breed mogelijk te bezetten. Zo kunnen ze naar eigen goeddunnen hun coalitie-partner(s) kiezen. In die zin zijn VLD en CD&V mekaar gelijke. Dat komt hen ook goed uit. Stefaan De Clerck heeft eindelijk een uitdaging gevonden.

En Verhofstadt, die reeds lang van kanseliersverkiezingen droomt, ziet zijn wens in vervulling gaan. Beide partijen organiseren dus een populariteitstest tussen Verhofstadt en Stefaan De Clerck.

Door deze kunstmatige polarisatie dreigen de komende verkiezingen versmald te worden tot een hanengevecht en niet tot een open keuze voor of tegen programma-inhoud.

Bij dit machtspeel is de democratie de grote verliezer, ook al voeren zowel VLD als CD&V deze in hun schild.

Hoge drempels en onwil hinderen integratie andersvaliden

De N-VA'ers Kris Van Dijck en Danny Pieters klagen terecht het gebrek aan integratiekansen voor andersvaliden aan. Uit een steekproef bij 55 scholen, uitgevoerd door het *Centrum van Toegankelijkheid - Provincie Antwerpen*, is gebleken dat geen enkele van deze scholen zelfstandig toegankelijk is voor andersvaliden. In 22 % van de gevallen geraken ze er met hulp wel in. De andere scholen zijn helemaal niet toegankelijk want scoren op minstens één onderdeel een 0. Volgens Kris Van Dijck ligt de oorzaak van deze schande in het feit dat de wet 'betreffende de toegang van gehandicapten tot gebouwen toegankelijk voor het publiek' niet afdwingbaar is. Opdat alle leerlingen welkom zouden zijn in de school van hun keuze stelt Van Dijck voor dat de overheidssubsidiëring van infrastructuurwerken aan een school pas kan als aan de plannen een bewijs van toegankelijkheid zit.

Ook op de arbeidsmarkt hebben mensen met een handicap het niet gemakkelijk. Zo kwam Danny Pieters te weten dat het KB (uit 1972) ter bevordering van tewerkstelling van andersvaliden in rijksbesturen niet meer wordt toegepast. Een nieuwe wet (uit 1999) raakt niet van kracht bij gebrek aan uitvoeringsbesluiten. Minister Luc Van den Bossche beloofde Pieters, net zoals hij dat reeds twee keer eerder deed, een nieuw KB. Voor het Leuvense kamerlid is het duidelijk dat de federale overheid af wil van de verplichting om 3 % andersvaliden aan te werven. Dat spreekt o.m. uit de cijfers: van de 85 000 federale ambtenaren zijn er amper 1 203 andersvaliden. Dat is een magere 1,4 %. Omdat de N-VA het opneemt voor alle Vlamingen eist Pieters dat een 3 % quotum wordt opgenomen in de lopende Copernicushervorming.

Partnergeweld aanpakken

De N-VA sluit zich aan bij de vraag van de Vrouwenbeweging om meer aandacht te schenken aan geweld tussen partners. Kamerlid Geert Bourgeois interpelleerde de ministers van Justitie en Binnenlandse Zaken hierover herhaaldelijk, maar zonder gevolg. Na meer dan drie jaar paars-groen is er nog steeds geen doortastende aanpak van dit veelvoorkomend probleem. De politie weigert in vele gevallen tussenbeide te komen, slachtoffers worden wandelen gestuurd en de parketten gaan vaak over tot seponering.

Onderkoning

Kamerfractieleidster Frieda Brepoels heeft Kamervoorzitter De Croo gevraagd een subcommissie van de commissie Grondwet op te richten. Die moet Grondwetsartikelen voor herziening vatbaar verklaren zodat de politieke macht van de koning afgeschaft kan worden. Gezien de recente congresbesluiten van de VLD rekent de N-VA op een snelle opstart van deze commissie zodat het politieke debat eindelijk plaats kan hebben waar het thuishoort: in het parlement. De Croo ziet dit anders en legt de VLD-congresbesluiten nu reeds naast zich neer. De rol van onderkoning en eerste slippendrager van de monarchie is voor De Croo blijkbaar belangrijker dan die van verdediger van het parlement.

Private Veiligheid

De N-VA verwerpt de plannen van minister Duquesne voor de privatisering van politietakken. Duquesnes pleidooi vormt net het mooiste voorbeeld van de mislukking van de politiehervorming. België heeft een van de duurste politiemachten ter wereld, maar deze slaagt er volgens paars-groen niet in om essentiële bewakingsopdrachten te vervullen of diensten te verlenen aan de gemeenschap. De paars-groene boodschap is duidelijk: "Wij kunnen het niet, dat de privé-sector het maar oplost". Voor de N-VA is veiligheid een mensenrecht. Daarom wil de N-VA het recht op veiligheid in de Grondwet toevoegen als een grondrecht waardoor de overheid verplicht wordt concrete maatregelen te nemen.

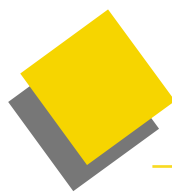

J. BALCAEN

nen het niet, dat de privé-sector het maar oplost". Voor de N-VA is veiligheid een mensenrecht. Daarom wil de N-VA het recht op veiligheid in de Grondwet toevoegen als een grondrecht waardoor de overheid verplicht wordt concrete maatregelen te nemen.

Vlaamse Conventie

Met verkiezingen voor de deur stelt de N-VA de snelle oprichting van een Vlaamse Conventie voor. Naar het Europees voorbeeld dient deze Conventie, over de partijgrenzen heen, te komen tot een afgelijnde toekomstvisie op het Vlaanderen van de 21ste eeuw en een concreet eisenpakket. Het uitgangspunt van deze Vlaamse Conventie is voor de N-VA niet langer de Belgische staatsvorming maar wel de Vlaamse staatsvorming. Maar volgens de VLD is de Conventie niet nodig. De VLD bedriegt de kiezer niet alleen ná, maar nu ook al nog vóór de verkiezingen.

Groter Europa, beter Europa?

Europa beweegt. Half december is er het besluit om met ingang van 2004 tien nieuwe landen tot de Unie toe te laten, in 2007 mogen er nog twee bij en mogelijk krijgt ook Turkije zicht op EU-lidmaatschap. Eerder werd de Europese Conventie opgericht om duidelijkheid te brengen over de toekomst van Europa.

Tegen de zomer van volgend jaar moet deze Conventie, onder leiding van de Franse oud-president Valéry Giscard d'Estaing een plan klaar hebben voor de staatkundige architectuur van Europa. De ambitie van de Conventie reikt echter verder. Zo zou ze in de eerste plaats de burger moeten tonen wat Europa hem kan bijbrengen. Maar daar knelt het schoentje. Giscard weigert om in de Conventie een inhoudelijk debat hierover te starten en speelt het spel liever solo. Een houding waardoor de Conventie dreigt te mislukken.

CREATIVE COLLECTION

Vlaanderen moet dringend een eigen stem krijgen in de Europese besluitvorming.

Verkeerde werkwijze

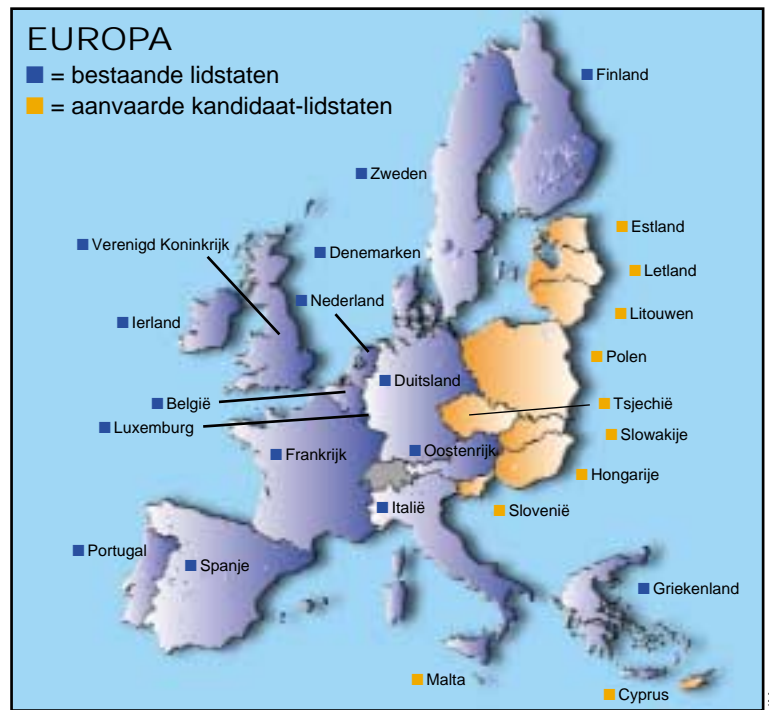
De werkwijze van de Conventie slaat het debat dood. Er wordt beslist bij consensus waardoor de voorzitter eigenlijk alle macht krijgt. In de werkgroepen daarentegen wordt er goed werk geleverd, maar de vraag is wat daar uiteindelijk van zal overblijven. Danny

Pieters, N-VA-kamerlid en lid van de Europese Conventie, is vooral teleurgesteld in de grootste voorstanders van een federaal Europa. Ze zijn ontzettend bang van hun eigen schaduw. Niemand durft nog pleiten voor een sterk Europa. Ook bij overtuigde Europeanen ziet Pieters een grote angst voor een Europese moloch. In de Conventie leeft dan weer sterk de overtuiging om bevoegdheden terug aan de lidstaten over te dragen. Hierdoor blijft het debat over de toekomst van Europa te veel een geraamte, samengesteld door een handvol constitutionalist. Ervoor zorgen dat er eindelijk vlees aan dat geraamte komt, zou het doel van de Conventie al een heel eind dichterbij brengen.

"Soms lijkt het er wel op dat in Vlaanderen haast niemand geïnteresseerd is in Europese politiek."

Ons project?

Soms lijkt het er wel op dat in Vlaanderen haast niemand geïnteresseerd is in Europese politiek. Hendrik Vos, docent Politieke Wetenschappen aan de Universiteit Gent, uitte zijn vrees onlangs gevat: "Het is vooral zorgwekkend dat in onze parlementen haast nauwelijks over Europa gesproken wordt. Parlementsleden halen het nieuws omdat ze de huisvuilzakken gratis willen maken of omdat ze vinden dat Tom en Jerry aanzetten tot agressie. Maar er is nog nooit iemand uitgenodigd in De Laatste Show omdat hij een Europese richtlijn tot in de finesses doorgroend had." (De Standaard, 20 oktober jl.). Intussen blijkt vijftig tot zeventig

In 2004 zal de Europese Unie worden uitgebreid met tien nieuwe lidstaten.

procent van onze wetten, decreten en besluiten niet meer te zijn dan de omzetting van wat eerder door Europa beslist werd. Daarom is het van groot belang dat Vlaanderen met eigen stem kan spreken in de Europese besluitvormingsprocessen, en niet meer langs Belgische omwegen. Ook zal vanuit de verschillende parlementen een pro-actief Europees beleid moeten ontwikkeld worden. Zo niet zal Europa een politieke ver-van-mijn-bed-show blijven en moet je op niet veel Europese interesse van Jan met de pet rekenen. De democratie ten spijt ...

Tien erbij

In 2004 mag de EU tien nieuwe lidstaten verwelkomen: Estland, Letland, Litouwen, Polen, Tsjechië, Slowakije, Hongarije, Slovenië, Cyprus en Malta. Voor Pieters worden de tien nieuwkomers te veel over dezelfde (negatieve) kam geschoren. Slovenië zal bijvoorbeeld netto meer bijdragen

aan de EU dan het ervan zal profiteren. Ook Estland heeft grote mogelijkheden. Enkel Polen kan voor problemen zorgen. Het lijkt onwaarschijnlijk dat Polen zijn zaakjes op orde krijgt tegen 2004. Maar uitstel is geen oplossing. Economisch verloopt de integratie al vlot, uitstel zou voor Polen de sociale doodsteek betekenen.

"Het debat over de toekomst van Europa blijft te veel een geraamte, samengesteld door een handvol constitutionalist."

Bedreiging

Of de uitbreiding met tien nieuwe lidstaten een bedreiging of eerder een stimulans voor de Vlaamse welvaart en werkgelegenheid zal vormen, valt af te wachten. VBO-voorzitter Luc Vansteenkiste vreest een grote delocaliseringsgolf richting Oost-Europa, ook van kleine en middelgrote bedrijven. Professor Filip Abraham, die op vraag van de Vlaamse overheid onderzoek deed naar de mogelijke gevolgen van de uitbreiding voor Vlaanderen, nuanceert dit. In zijn studie raadt hij de Vlaamse beleidsmakers aan om een werkgelegenheidsbeleid op poten te zetten dat zich specifiek richt naar opleiding en herscholing. Het kost wat kost in stand houden van bepaalde industrietakken in Vlaanderen heeft geen zin. Verder duidt de studie aan dat exportbevordering belangrijk blijft, net als de stimulans van innovatie en nieuwe investeringen in Vlaamse bedrijven.

Ook Danny Pieters vreest geen sociaal bloedbad. "Ik geloof niet in het verhaaltje dat al onze bedrijven zich naar het oosten zullen verplaatsen omdat het daar goedkoper is, net zomin als ik verwacht dat België overspoeld zal worden door Oost-Europeanen die zich komen laven aan onze sociale bronnen. Zo simpel zit de wereld niet in elkaar. Mensen verplaatsen zich heus niet zo gemakkelijk."

Naar een sociaal Europa

Het debat over het sociale Europa wordt vandaag nog te veel gevoerd in termen van plechtige rechten en beginselverklaringen. Beter zou aandacht geschonken worden aan vragen waarmee de burgers van het oude en nieuwe Europa echt zitten.

Waarover zou de Conventie dan, bv. op sociaal vlak, moeten gaan? Al wie sociaal verzekerd is in een lidstaat mag geen rechten verliezen wanneer hij een binnengrens overtrekt. Nu is er al een coördinatie ten gunste van de migrerende werknemers die onderdaan zijn van een lidstaat, straks moet er een coördinatie komen voor alle sociaal verzekerden die zich binnen de Unie verplaatsen.

Het formuleren van vrijblijvende doelstellingen, waarover de lidstaten dan regelmatig moeten rapporteren, heeft geen zin. Toch willen velen, ook socialisten, het daarbij houden. Het is echter van het

VM

grootste belang op juridisch dwingende wijze gestalte te kunnen geven aan de kernelementen van wat Europa sociaal maakt, van wat Europa terzake anders maakt dan bv. de Verenigde Staten of Japan. Als we rekening houden met wat vandaag politiek prioritair of gewoonweg mogelijk is, dan lijkt een ruimere Europese bevoegdheid inzake de (toegang tot de) gezondheidszorg het meest voor de hand te liggen. Het is niet geloofwaardig telkens weer over de sociale dimen-

sie van de Europese eenwording en het cruciale belang daarvan te spreken, zonder de Europese Unie ook de bevoegdheid te verlenen hier verder te gaan dan enkele vrijblijvende principes. Dit doet geen afbreuk aan de hoofdvantwoordelijkheid van de lidstaten en hun deelstaten inzake de sociale zekerheid. Daarnaast moet echter ook de Europese Unie effectief kunnen ingrijpen, onder meer om Europees-rechtelijk de nationale sociale beleidsruimte te vrijwaren. De keuze gaat niet over of Europa of de lidstaat, maar over de vraag of Europa alleen een economische unie is of ook een karakteristiek sociaal model. De woorden van oud-Commissievoorzitter Delors hierbij in gedachte: "Europa zal sociaal zijn, of het zal ons Europa niet zijn".

Danny Pieters, N-VA-kamerlid, lid Europese Conventie

Nicole Piepers

Toen Nicole Piepers (°23 november 1948) als lerares lager onderwijs afstudeerde en geen werk vond, besloot ze de cursus voor buitengewoon onderwijs te volgen. Op 1 oktober 1968 stapte ze daadwerkelijk in het buitengewoon onderwijs. Het begin van een leven in dienst van hulpbehoevenden. Want reeds op jonge leeftijd wist Nicole dat ze door het leven zou gaan onder het motto "Als ik niet iemand kan helpen, ben ik niet gelukkig ...".

Toen we per ongeluk bij het huis van de Kuurnse OCMW-voorzitster aan de achterdeur aanklopten, werden we met een hartelijke glimlach onthaald. Aanstonds viel ons de warmte en de gezelligheid van haar woning op.

"Als ik niet iemand kan helpen, ben ik niet gelukkig ..."

Nicole groeide gelukkig op in een christelijk geïnspireerd arbeidersgezin van zeven kinderen. Samen met haar broer Jef koos ze om wat tegendraads de Vlaamsgezinde weg in te slaan. Een keuze die door haar 'andersdenkende' ouders zonder problemen werd aanvaard.

Broer Jef was actief in het OCMW en toen hij daar mee stopte, vroeg hij Nicole hem op te volgen. Gezien haar levensdoel hapte Nicole onmiddellijk toe, zij werd lid van de OCMW-raad. Zo begon voor haar, wat onverwacht, een druk politiek leven want ze werd intussen tot OCMW-voorzitster verkozen.

Nu is het nog steeds een beetje zoeken, zegt ze wat bescheiden, maar met de hulp van een bekwame secretaris loopt alles op wieltjes. In kleine-

re gemeenten, Kuurne telt ongeveer 13.000 inwoners, is de rol van secretaris niet onbelangrijk. In tegenstelling tot veel andere gemeenten onderhoudt het OCMW een goede relatie met het gemeentebestuur. Elke donderdag trouwens bespreekt Nicole met burgemeester en gemeentepersoneel de grote en kleine bestuursproblemen van Kuurne.

Momenteel heeft het OCMW het zeer druk, zopas kwamen bouw en inrichting van een volledig nieuw Sociaal Huis klaar. Dit is, zegt de voorzitster, een primeur voor de regio en voor Vlaanderen een van de eerste verwezenlijkingen in die zin. In het Sociaal Huis zijn alle sociale diensten van de gemeente in één gebouw samengebracht. Bezoekers maken er gebruik van de zogenaamde één-loketfunctie. Bedoeling is om voor mensen die naar het OCMW moeten of willen gebruik maken van een of andere sociale dienstverlening, de drempel gevoelig te verlagen.

Naast het Sociaal Huis is het OCMW, in samenwerking met het gemeentebestuur, druk bezig de verzorging van de bevolking te bestuderen. Door middel van een enquête wordt gepoogd de mening van de bejaarden te horen zodat problemen tijdig onderkend en vermeden kunnen worden. Hetzelfde geldt voor de aanwezigheid van enkele allochtone families.

Het werk van OCMW-voorzitster met het beroep van onderwijzeres samen rijmen is natuurlijk behoorlijk zwaar. Nicoles werkweek is dan ook goed gevuld. Op maandag staat ze voor de klas maar tijdens de middaguren wipt ze even binnen in het OCMW. Dinsdag eindigt de les om 15 u. en zoekt Nicole opnieuw haar

OCMW-bureau op. Woensdag, donderdag en vrijdag staan zo veel als kan in het teken van het gemeentelijke maatschappelijke welzijn. De weekends zijn er zo door, want naast de huiselijke taken voor man-

"Mijn spontaan en open karakter is niet geschikt om aan 'echte' politiek te doen."

en kinderen staan vergaderingen, lokale feestjes en 'openingen-met-receptie' op de agenda. Die dingen nemen nogal wat tijd in beslag, maar je mag ze niet verwaarlozen. Naast haar politieke verplichtingen heeft Nicole ook een druk sociaal

leven. Ze zingt in een koor maar heeft ook de leiding van het *Kuurnes jeugdkoor*. In de plaatselijke muziekmaatschappij, *Moed en Vlijt*, speelt ze xylofoon en bedient de cimbalen.

Als Nicole ooit moet kiezen tussen het OCMW-voorzitterschap en het onderwijs zou de balans naar het voorzitterschap overhellen, hoewel ze van zichzelf zegt geen 'echte' politicus te zijn. Niet zelden wordt haar gevraagd hoger te mikken dan haar huidig mandaat, maar de verdere uitbouw van een politieke carrière ziet ze niet zitten. Wellicht is haar spontaan en zeer open karakter niet geschikt om aan 'echte' politiek te doen, de knepen en de kunstjes van het vak liggen haar zo niet.

TERREINWERK

◆ Dagelijks worden er in Vlaanderen nieuwe N-VA-tuinborden geplaatst. Wie nog een plaatsje heeft, kan dit melden aan zijn arrondissementeel bestuur. Affiches zijn te verkrijgen via datzelfde bestuur of op het algemeen secretariaat in Brussel. ➤

◆ Op zaterdag 16 november, Dag van de Natuur, deelden N-VA'ers uit het arr. Leuven in Diest ballonnen gevuld met 'gebakken' lucht uit. Hiermee maakten ze duidelijk dat praten over alternatieve energiebronnen niet voldoende is, maar dat er vooral werk van gemaakt moet worden. ▼

◆ Op 6 november staken verschillende Hagelandse N-VA-afdelingen de talrijke fruitboeren en -handelaars in de streek een hart onder de riem. Later op de dag werden voorbijgangers getraakteerd op een heerlijk stuk fruit. Met deze actie vroeg de N-VA-Hageland aandacht voor gezond fruit en daaraan gekoppeld: werk in eigen streek.

◆ In Genk en Hasselt voerde N-VA-Limburg op zaterdag 26 oktober actie rond de financiële transfers van Vlaanderen naar Wallonië. Naast folders deelden ze speelgoedauto's uit die het bedrag symboliseren dat per gezin om de twee jaar naar Wallonië wordt versast. Voor de Belgicistische vereniging Bplus mag deze waarheid blijkbaar niet gezegd worden. Ze diende prompt een klacht in wegens het overtreden van de racismewet. Volgens Bplus mag een Vlaamse politieke partij er de bevolking niet op wijzen dat zij jaarlijks moet opdraaien voor het Franstalig wanbestuur.

Premier

"Voor ocharme een breuk in een elleboog heeft het gerecht daar een enorme cinema opgevoerd. Terwijl ik hier de dossiers vast heb van dodelijke verkeersslachtoffers waar een of andere substituut van het gerecht oordeelde dat een verkeersdeskundige niet moest afstappen."

Roger Verhaegen van de Vereniging van Ouders van Verongelukte Kinderen in Het Laatste Nieuws van 5 november 2002

Onze Frank

"Wat maakt 'onze Frank' dan zo speciaal? Of zou een Vlaming zich in de ruimte op het toilet anders gedragen dan een Amerikaan of een Rus? Moet zijn. Want wat we vandaag aan mediastormen beleven, maken we anders alleen mee bij geboortes en huwelijken van prins en prinsessen."

Paul Geudens in GvA van zaterdag 9 november 2002

Zuurstofwet

"En terwijl de verkiezingscampagne zo sluipenderwijs op gang komt, wordt in de paarsgroene kabinetten de meest wanstaltige programmawet aller tijden - en dat wil wat zeggen - ineengieniet. Dat Guy-met-de-plaaster-arm voor die onoverzichtelijke brij wetsartikelen de newspeakterm Zuurstofwet bedacht, doet het ergste vermoeden."

Lieven Dejager in De Standaard van woensdag 13 november 2002

Groot

"En groot worden, dat wil de VLD. Omdat louter ideologische overtuigingskracht kennelijk niet volstaat, groeide de liberale partij in Verhofstadts vier opeenvolgende 'golven' alleen door buitenstaanders binnen te halen. Een ideologische inbreng wordt van hen niet verwacht, het is alleen om hun vermoede electorale aanhang te doen. Dat is voor de SPA niet anders met haar alliantie met Spirit."

Marc Reynebeau in Knack van woensdag 20 november 2002

Beleefd

"De heer Abou Jahjah moet beseffen dat hij in België woont en dat er hier wetten zijn die gelden voor iedereen die in België woont. We zouden het appreciëren mocht de heer Abou Jahjah zich hiernaar schikken. Kan dit niet, dan zouden we hem beleefd willen vragen om het land te verlaten."

Eric Donckier in Het Belang van Limburg van donderdag 21 november 2002

Vernieuwing

"Je kunt niet zeggen dat de N-VA van Geert Bourgeois niet weet waar ze voor staat. Die mensen doen echt aan politieke vernieuwing."

Prof. Mark Elchardus in Het Nieuwsblad van zaterdag 23 november 2002

VERREKIJKER

Koerden in Irak dromen van federalisme

Op woensdag 18 december a.s. organiseert het Koerdisch Instituut te Brussel i.s.m. het Brussels parlement een internationale conferentie over 'De Koerden in Irak en de internationale houding'.

Sinds ruim tien jaar genieten de Koerden in Noord-Irak een ongekende, maar uiterst kwetsbare autonomie. Er werden serieuze pogingen ondernomen om een democratisch gezag op te zetten, maar de rivaliteit tussen de grootste Koerdische partijen, KDP (links-democratisch) en PUK (democratisch), escaleerde tot een gewapende strijd. Sinds de 'voedsel voor olie'-overeenkomst en een door Amerika bemiddelde vrede tussen PUK en KDP in 1998 heeft zich een relatief open en pluralistisch bestel ontwikkeld waarin elke partij zijn eigen ministaatje heeft.

In de provincies onder Koerdisch gezag is de kindersterfte merkbaar lager en zijn onderwijs en medische zorg aanzienlijk beter dan in de rest van het land. Dit weerlegt het verwijt dat uitsluitend de VN-sancties verantwoordelijk zijn voor de ellende in Irak. Want ook hier is de werkloosheid immens en moet de helft van de bevolking rondkomen met minder dan 25 dollar per maand. Economisch is de regio volstrekt afhankelijk van de VN-voedseldistributie en

daarmee indirect van Iraks olie-inkomsten. Op 4 oktober 2002 werd na zes jaar onenigheid het Koerdisch parlement eindelijk bijeengeroepen in aanwezigheid van de twee leiders, Barzani (KDP) en Talabani (PUK).

Na vier jaar onderbreking zijn er sinds 18 november 2002 opnieuw VN-inspecteurs in Irak.

Hun taak is van het grootste belang aangezien van het welslagen ervan en vooral van de medewerking van Saddam, oorlog of vrede afhangt. Bij de meeste Koerden leeft de sterke wens om van Saddam verlost te geraken. Of dit zonder oorlog

"Veel Koerden dromen van een onafhankelijke staat, maar ze beseffen dat de buurlanden Turkije, Iran en Syrië zo'n staat nooit zullen aanvaarden."

kan, is zeer de vraag. In een niet denkbeeldig toekomstscenario zou het huidige Irak bij een regeringswisseling bijna onvermijdelijk uiteenvallen in een Koerdisch ministaatje, een sjii-

Koerdische vrouwen met hun nationale vlag.

sche en daardoor pro-Iraanse satellietstaat en een soennitisch-Arabische rompstaat rondom Bagdad. De idee van een duurzame etnische driedeling van Irak strandt echter op het demografische feit dat de bevolking van Bagdad allerminst homogeen soennitisch-Arabisch is, maar inmiddels in meerderheid uit Koerden en sjiiëten bestaat. Bovendien leeft bij grote delen van de bevolking een Iraaks nationalisme. Ondertussen dromen vele Koerden van een onafhankelijke staat, maar ze beseffen dat de buur-

landen Turkije, Iran en Syrië zo'n staat nooit zullen aanvaarden. Sinds een paar jaren groeit bij de Iraaks-Koerdische leiders het besef dat een duurzame oplossing van de Koerdische kwestie slechts in en met Bagdad kan worden bereikt.

Een federalistisch statuut is waar de Koerden in Irak van dromen. Op de internationale conferentie te Brussel komen tal van onderwerpen aan bod. O.m. wordt er gepraat over een statuut voor een Iraaks Koerdistan en over de vraag of het EU-lidmaatschap van Turkije voor- of nadelig is voor de Iraakse Koerden. Jan Loones (N-VA) zal het hebben over ontwikkelingssamenwerking met Iraaks Koerdistan.

Op 18 december bent u vanaf 13 uur welkom in het Brussels Parlement (zaal 201), Lombardstraat 69, 1000 Brussel. Inschrijven: Koerdisch Instituut, Bonneelsstraat 16, 1210 Brussel. Tel 02 230 89 30. Fax 02 231 00 97. E-post: info@kurdishinstitute.be

ADVERTENTIE

Brughia reizen

Uw reisagente
Hilde De Craemer-Henneman geeft u kwaliteitsvol en persoonlijk advies voor uw:

- auto- en vliegtuigvakanties
- steden- en minitrips
- begeleide rondreizen
- individuele reizen op maat
- zakenreizen

Onze ervaring verzekert uw zorgeloze vakantie!

Brughia Reizen
Gistelse Steenweg 457
8200 Brugge (Sint-Andries)
Tel. 050 39 39 13 - fax 050 39 14 42
e-post: brughia.reizen@planetinternet.be

ADVERTENTIE

Vluchtelingen speelbal van politiek.

Met de rugzak door Pakistan.

Arabische cinema scoort in het westen.

ELKE WEEK VERSCHIJNT HET KNACK-PAKKET MET 3 VERSCHILLENDE MAGAZINES

Knack weekend FOCUS HET NIEUWS 3 KEER ANDERS BEKEKEN

De puinhoop van paars-groen

N-VA-voorzitter Geert Bourgeois was bijzonder duidelijk op de persvoorstelling van zijn boek begin december: "De paars-groene regeerformule bracht Vlaanderen geen baat bij. Meer zelfs, ruim drie jaar regeren door Verhofstadt geeft een aaneenrijgen van knoeien, klungelen en mooipraterij." Omdat het voor Bourgeois zo niet langer verder kan, schreef hij zijn ervaringen neer in het boek 'De puinhoop van paars-groen'. We stelden er de auteur enkele vragen over.

Is de titel van uw boek niet wat overdreven?

Geert Bourgeois: "Nee. Lees er het regeerakkoord maar op na: de doelstellingen die deze regering voor zichzelf stelde, heeft ze na drie jaar beleid helemaal niet gehaald. De werkloosheid in Vlaanderen stijgt zienderogen, buitenlandse investeringen zijn fors teruggevallen, het aantal 50-plussers dat nog werkt is het laagste van de hele geïndustrialiseerde wereld, de belastingen op arbeid blijven veel te hoog."

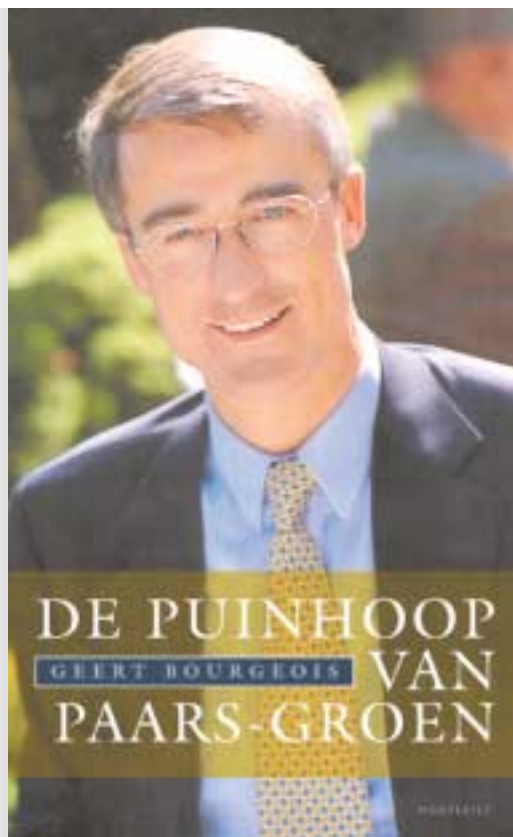
Goed, maar deze regering vermindert toch de belastingen?

G. Bourgeois: "Wat paars-groen met de ene hand geeft, neemt ze met de andere hand weer terug. Zo zijn de gezinnen er onder deze regering niet op vooruitgegaan. Wat ben je dan met een kleine ver-

géén Vlaams idee. Het waren Louis Michel (Waalse liberalen) en Philippe Busquin (Waalse socialisten) die, in 1997 al, een geheime afspraak hadden gemaakt om samen te regeren. Door de dioxinecrisis wonnen de groenen de verkiezingen en moesten die er ook nog bij. Zo kwam paars-groen tot stand. De uitslag van de verkiezingen in Vlaanderen deed er zelfs niet toe."

U verwijst naar de dioxinecrisis. Die werd door deze regering toch opgelost, of niet?

G. Bourgeois: "Het Federaal Agentschap voor de Voedselveiligheid was op zich een goed idee, maar door het aanhoudend geklungel van Magda Aelvoet duurde het maanden eer het Voedselagentschap daadwerkelijk gestalte kreeg. Dat is onvergeeflijk."

geldverslindende ramp. Steden en gemeenten krijgen wel zware facturen voor de nieuwe politie, maar er loopt niet één agent extra meer op straat."

Uw oordeel klinkt bijzonder negatief, maar heeft de Nieuw-Vlaamse Alliantie zelf een positief alternatief?

G. Bourgeois: "Vanuit de oppositie moet je het regeringswerk controleren, vanzelfsprekend gaat de aandacht dan vooral naar wat fout loopt. Het programma van de N-VA maakt een glasheldere ontleding en reikt heel wat positieve voorstellen aan. Ook in mijn boek geef ik aan hoe het onder meer sociaal-economisch en op het vlak van justitie en veiligheid stukken beter kan."

Ten laatste in juni 2003 zijn er federale verkiezingen. Hoe kijkt u hier tegenaan?

G. Bourgeois: "In Nederland gaf de kiezer het paarse kabinet een tweede zit, met de gekende rampzalige gevolgen. Hopelijk reageert de Vlaamse kiezer verstandiger."

Een stem voor de Nieuw-Vlaamse Alliantie is daarom nuttig én nodig."

Geert Bourgeois.
'De puinhoop van paars-groen'.
Een uitgave van Houtekiet.
Paperback, 172 p.

Op www.n-va.be leest u de inleiding van Luc Van der Kelen op de persvoorstelling en een selectie van persstemmen.

Wat mag u verwachten?
We zetten voor u bondig de inhoud van 'De puinhoop van paars-groen' op een rij: Woord vooraf • Uit bedrog geboren • De Belgische contrafederatie • De kip en het ei van Columbus • De olifant in de porseleinkwink • Per post, per spoor en in de lucht • De welvaartsstaat op non-actief • Gratis is niet voor niets • In de schaduw van Dutroux • Van communicatie naar manipulatie • Slot: Voor zes miljoen Vlamingen.

Stefan Quintens

Begin dit jaar stak Stefan Quintens (°1977) zijn neus aan het N-VA-venster. Na het eerder 'uitproberen' van enkele partijen, had hij snel na de N-VA-geboorte zijn lidkaart op zak. "Toen de strijd binnen de VU was losgebarsten en ik merkte dat de groep rond Geert Bourgeois me aansprak, besloot ik om wanneer zij de VU voort zou zetten, lid te worden." Voordien had Stefan zijn strepen al verdiend in het Neerpeltse jeugdwerk. Eerst als vertegenwoordiger van de Lilse KSA (Stefan is leider bij KSA Roeland Lille) in de gemeentelijke jeugdraad. Vandaag als onderzitter van de Limburgse Raad voor het Jeugdbeleid. "Met deze raad adviseren we de Limburgse bestendig afgevaardigde van Jeugd, organiseren we vormingsdagen, maken we het Jeugdwerkbeleidsplan op, doen we aan subsidiëring, ..." Een goede leerschool voor wie politieke 'ambities' heeft, weet Stefan. Vergaderen, overleggen, inwerken in dossiers, politieke contacten leggen, het komt er allemaal aan bod. Of het klopt

"De alles-moet-leuk-zijn-gedachte doet de politiek geen goed."

dat jongeren niet politiek geïnteresseerd zijn? "Tja, het is niet eenvoudig om ze er warm voor te laten lopen, velen hebben er zelfs een afkeer van. Maar als je jongeren aanspreekt, merk je toch dat er interesse is en dat ze vooral een bepaald soort politiek beu zijn." De debilitering van de politiek, de alles-moet-leuk-zijn-gedachte, het steeds maar laten varen van principes, het doet de politiek geen goed. "Neem nu de VLD die vandaag haar Vlaamse standpunten herontdekt. Net zoals na de vorige verkiezingen zullen deze even snel weer in de koelkast belanden. Hoe kan je zo nog geloofwaardig zijn?" Ook voor de jongerenbeweging Ronduit N-VA!, waarin Stefan Limburg vertegenwoordigt, ziet hij een belangrijke rol. "We moeten aan jongeren duidelijk maken wat een toekomstgericht Vlaams-nationalisme inhoudt, waarom we een onafhankelijk Vlaanderen willen." Naast zijn studies Bedrijfscommunicatie is Stefan actief in de lokale carnavalsvereniging en voetbalt hij af en toe. "Alhoewel het actievoeren de eerstkomende maanden belangrijker en belangrijker zal worden. We moeten de kiezers ervan overtuigen dat paars-groen niet werkt!"

Speciale voordeelprijs voor N-VA-leden

'De puinhoop van paars-groen' kost in de boekhandel € 14,95. Lezers van Volle Manen kunnen het boek aan een voordeelprijs kopen op ons redactiesecretariaat. U betaalt slechts € 9,95 (inclusief portkosten). Het boek wordt u toegestuurd na ontvangst van uw betaling op rekeningnummer 435-0259701-15 van VPRTI vzw, 1000 Brussel. U vermeldt "... ex. Boek Bourgeois", naam en adres.

Barricadenplein 12, 1000 Brussel. Tel. 02 219 49 30, fax 02 217 35 10, e-post: boekGB@n-va.be

laging van de personenbelasting die, nota bene, grotendeels gepland is voor na de verkiezingen? Paars-groen is vooral goed in beloven en cadeaus uitdelen. Maar de kiezer weet dat de factuur voor die cadeaus door hemzelf zal betaald worden."

In uw boek stelt u dat paars-groen eigenlijk een Waalse uitvinding is.

G. Bourgeois: "Het onnatuurlijke huwelijk tussen blauw en rood is

Tegelijk met de dioxinecrisis wilde de regering ook lessen trekken uit de zaak-Dutroux. Toch een grote uitdaging?

G. Bourgeois: "Op vlak van justitie moet ik helaas vaststellen dat er weinig of niets gebeurt. Minister Verwiltgen mist daadkracht en wordt voortdurend geblokkeerd door de Waalse socialisten. Wat de veiligheid betreft, schreeuwen nu zelfs de partijen van de meerderheid van de daken dat de politiehervorming is uitgedraaid op een

Ronduit N-VA! kiest Nationale Raad

Het eerste werkjaar van Ronduit N-VA!, de jongerenbeweging van de Nieuw-Vlaamse Alliantie, zit er bijna op. Een werkjaar met tal van geslaagde acties zoals de eerste Ronduit N-VA!-trektoer in Berchem (21 september) en de Kleine Brogel-actie waar Ronduit N-VA! de paars-groene hypocrisie aan de kaak stelde (5 oktober).

Aan het begin van het werkjaar 2003 worden een nieuwe Nationale Raad (33 leden, te vergelijken met de partijraad van de N-VA) en een nieuw dagelijks bestuur samengesteld (voorzitter, secretaris, coördinator acties, coördinator vorming, coördinator redactie, coördinator externe contacten). Alle N-VA-leden t.e.m. dertig

jaar kunnen zich voor de Nationale Raad kandidaat stellen. Het dagelijks bestuur zal uit de nieuw verkozen Nationale Raad samengesteld worden. Kandidaturen met vermelding van naam, adres en geboortedatum moeten voor 15 januari 2003 bezorgd worden aan Koen Vaneecke, nationaal secretaris Ronduit N-VA! vzw. Per e-post: koen.vaneecke@n-va.be, schriftelijk: Ronduit N-VA! vzw, Barricadenplein 12, 1000 Brussel of faxen op 02 217 35 10. Meer info: 02 219 49 30.

Ledenhernieuwing 2003

Eind november mocht de N-VA-leden-administratie reeds meer dan 50% hernieuwde leden noteren en telde de N-VA 600 volledig nieuwe leden. Een bewijs dat de N-VA voor 2003 op het goede spoor zit. U bent uw persoonlijke overschrijving, die u eind september ontving, verloren? Dan kan u storten op rekeningnummer 435-0315141-68 t.n.v. N-VA - Leden, 1000 Brussel.

ADVERTENTIE

CLICQUE

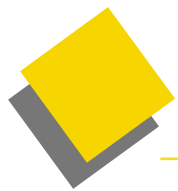
CHAPEWERKEN - VLOERISOLATIE

Fabriekslaan 16 • 8880 LEDEGEM

Tel. 056 50 12 07 • fax 056 50 22 01

E-post: nvclicque@cobonet.be

Web: www.clicque.be

Onverschilligheid over monarchie groeit

Dat Franstaligen meer dan Vlamingen geïnteresseerd zijn in koninklijk vertier op TV spreekt uit de kijkcijfers. Maar waarom? Misschien ligt het antwoord in de resultaten van recent universitair onderzoek, daaruit blijkt namelijk dat Vlamingen steeds minder geboeid zijn door de monarchie. Maar ook dat hun België-gevoel aangroeit.

In de Top-20 van de kijkcijfers zul je het programma *Royalty* niet vinden. De VTM-studiedienst weet dat de commerciële zender zo'n 440 000 kijkers voor dit "actualiteitenmagazine rond het Belgische vorstenhuis" kan boeien. Een getal dat gehaald wordt mede dank zij "aanvullende informatie over de ongekroonde koningen van de jetset", ontkent men in Vilvoorde niet. Daar wordt trouwens met enige afgunst gekeken naar de hogere kijkcijfers (ongeveer 500 000) voor het gelijkwaardige programma *Place Royale* van RTL.

Na de verkiezingen van 13 juni 1999 kregen 2 179 Vlaamse kiezers een resem vragen voorgeschoteld waarvan de resultaten werden samengebracht in de pas verschenen studie *De kiezer heeft zijn redenen*. Vorsers van het *Instituut voor Sociaal en Politiek Opinieuonderzoek* (ISPO) bogen zich over de resultaten. We willen twee onderdelen nader belichten. Een omtrent koningsgezindheid, een ander over het Belg- of Vlaming-zijn.

Uit (vanaf 1975 gevoerde) onderzoeken kan een gestage toename van de identificatie van de Vlaming met België worden afgeleid. Sinds 1986 overvleugelt zij zelfs gehechtheid

dat koningen door behoorlijk wat mysterie waren omgeven. De Antwerpse auteur Fernand Auwera verwoordde dit gevoel zo: "Koningen handhaven zich omdat ze onwezenlijk zijn."

Afstand zorgde er ook voor dat de monarchie als instelling en de monarch als persoon één begrip bleven.

Frieda Brepoels vraagt dat het parlement de grondwetsartikels die de koning politieke macht geven, dringend zou herzien.

Omdat de media koninklijke families zonder schroom in beeld brachten, zijn ze losgekomen van de instelling die langzaam naar de achtergrond verdween. Vandaar komt, aldus de onderzoekers, de tendens dat het publiek niets tegen de koning als persoon heeft, maar de instelling niet langer in een zelfde mate genegen is.

Ander mysterie rond de koning en reden voor ontzag is zijn politieke

onpartijdigheid. Uit onderzoek kwam Maddens (*De monarchie en de publieke opinie in België*, 1991) te weten dat 74,2 % van de landgenoten koning Boudewijn als een christen-democraat beschouwden. Het verwondert dus niet dat de ondervraagde kiezers van die politieke familie verklaren koningsgezind te zijn.

Hoe werd geantwoord op de vraag: *Sommigen zeggen dat België een koning nodig heeft, anderen vinden dat er in België geen koning nodig is, nog anderen hebben hierover geen mening. Welke mening leunt het dichtst aan bij de uwe?*

54 % van de ondervraagden vindt dat in België een koning nodig is. Het valt op dat het aantal koningsgezinden in 1999 merkkelijk lager uitvalt dan in 1990, toen kon de monarchie nog op steun van 62,1% van de Vlamingen rekenen. Dit betekent niet dat het aantal tegenstanders stijgt, het daalt van 23% naar 20,7 %. Het is de groep *onverschilligen* die aangroeit, van 14,9 % naar 25,3 %.

De tweede vraag peilde naar het vertrouwen in de koning. 43,1 % heeft veel vertrouwen, 17 % zegt weinig of geen vertrouwen te hebben. 39,9 % heeft geen mening. Heeft koningsgezindheid met partijvoorkeur te maken? Van het CVP-electoraat was 70,9 % voorstander van de monarchie. Bij Agalev stond slechts 31,1 % achter de monarchie, 28,4 % was tegen de monarchie, de rest was onverschillig. Van de Vlaams Blok-kiezers sprak 43,6 % zich voor de monarchie uit. Antimonarchistische Blokkers waren met zo'n 32,2 %. Van de VU-ID-kiezers zouden in 1999 zo'n 48,1 % voorstander van de monarchie zijn geweest.

Op de vraag op hoeveel steun de monarchie mag rekenen, antwoordt

Doelbewust investeert paars-groen in het België-gevoel. Zo was de tricolore nooit ver weg toen astronaut Frank De Winne België een plaats gaf aan het firmament.

Maddens: "Die steun blijkt toch niet zo overweldigend als verwacht en er zijn indicaties dat hij verder afkalft. Vooral het aantal onverschilligen is in de jongste tien jaar toegenomen."

Zet die trend zich door en hoe moet hij verklaard worden?

B. Maddens: "Er zijn redenen om te vermoeden dat de royalistische gevoelens zullen verminderen om-

"De associatie tussen Vlaanderen en Vlaams Blok maakt het voor veel mensen minder vanzelfsprekend om zich met Vlaanderen te identificeren."

dat de kerkelijke en de lager geschoolde Vlamingen gehecht blijven aan de monarchie. Als gevolg van de hogere scholingsgraad en de ontkerkelijking mag dus aangenomen worden dat het aantal koningsgezinden nog verder zal dalen."

Blijft de vraag waarom Vlamingen zich meer met België gaan identificeren. Lieven De Winter, die de resultaten van het onderzoek

becommentarieert, ziet in de Vlaamse en Belgische identiteit "... een soort postmodernistisch epifenomeen (*een begeleidend verschijnsel*), een vluchtige of *light identity* zonder duidbare maatschappelijke oorsprong, noch wezenlijke betekenis voor het politieke handelen van de Vlaamse burger."

Bestaat er een verband tussen het afnemen van koningsgezindheid en het groeiend België-gevoel?

B. Maddens: "Uit onderzoek blijkt dat er een sterk verband bestaat tussen identificatie met Vlaanderen/België en de koningsgezindheid: hoe Belgischer hoe koningsgezinder. Dat de identificatie met België wat toeneemt is dus wellicht een factor die de daling van de koningsgezindheid afremt."

Volgens Maddens heeft het groeiend België-gevoel vooral te maken met de associatie tussen Vlaanderen en het Vlaams Blok, die het voor veel mensen minder vanzelfsprekend maakt om zich met Vlaanderen te identificeren.

"Het valt op dat het aantal koningsgezinden in 1999 lager uitvalt dan in 1990, ..."

"Als gevolg van de scholingsgraad en de ontkerkelijking mag aangenomen worden dat het aantal koningsgezinden nog verder zal dalen."

aan het Vlaamse Gewest. Na de verkiezingen van 1999 vereenzelvigde 56,9 % van de ondervraagden zich met België, 27,3 % met Vlaanderen. Dit was tien jaar geleden nog 43,1% met België tegenover 40,5 % met Vlaanderen.

Deze evolutie staat in schril contrast met de bevinding dat de monarchie steeds meer Vlamingen onverschillig laat. In een omstandige verklaring gaan de onderzoekers, Bart Maddens en Jaak Billiet, terug naar een Engels standaardwerk uit 1867 waarin de monarchie van die tijd op haast moderne wijze werd ontleed. De econoom Walter Bagehot trok daarin scherp van leer tegen "de schouderophalende houding van intellectuelen tegenover de monarchie". Het instituut monarchie mocht in de 19de eeuw al veel van zijn macht verloren hebben, het bleef een essentieel onderdeel van het politieke systeem. De monarchie zorgde ervoor dat de bevolking ontzag voor de instellingen had, al begreep zij niet hoe ze functioneerden. Voor gewone mensen was de rol van de monarch, één enkele persoon die het land regeert, gemakkelijk te begrijpen. Dat zij koning en familie slechts bij uitzonderlijke gelegenheden zagen, zorgde ervoor

Eedformule oneerlijk

Toen ik als pas verkozen gemeenteraadslid de door de gemeentewet voorgeschreven eed moest afleggen, heb ik gepoogd de moeite die ik daar als republikein mee heb, onder de aandacht van het publiek te brengen.

Niet om dwars te liggen, maar om op een aantal tegenstrijdigheden te wijzen. Niet alleen de eed van "trouw aan de koning", ook aan "de wetten van het Belgische volk" is me een doorn in het oog. Naar mijn mening bestaat er geen Belgisch volk, wel een Vlaams en een Waals volk en een Belgische bevolking.

Dat ik bovendien trouw moest zweren aan een instelling die ik al jarenlang politiek bestrijd, vind ik fundamenteel oneerlijk. Men vraagt een christen-democraat toch ook niet om een atheïstische eed af te leggen, net zoals men van een sociaal-democraat niet eist om zijn geloof in het kapitalisme en in de uitwassen ervan te belijden. Een Agalev'er moet toch ook geen trouw zweren aan de ongebreidelde

consumptiemaatschappij ... Ik dagvaardde dan ook de Belgische staat. Een actie die nogal wat weerklank kreeg in de media en me zowel banbliksems als steunbetuigingen opleverde. Ik ontving zelfs reacties van republikeinse genootschappen waarvan ik het bestaan niet eens vermoedde. De naar het Arbitragehof doorverwezen kwestie kreeg onlangs een antwoord. De eedaflegging moet in

wezen beschouwd worden als een loyaliteitsbelofte t.a.v. de geldende rechtsregels, veeleer dan een politieke verklaring. Dus eender welk gemeenteraadslid moet getrouwheid zweren aan de koning.

Wie ben ik om het gezag van het Arbitragehof in twijfel te trekken? Maar wat lees ik in *De Juristenkrant*? "Het Hof gaat minder diep in op een verdere uitwerking van de vraag, die naar ons aanvoelen wel eens tot een delicatesse situatie had kunnen leiden. Verzoekende partij wijst er immers terecht op dat de component "trouw aan de koning" niet voorkomt in de eedformule die is voorgeschreven aan parlementsleden op het niveau van de federatie respectievelijk de deelstaten".

Op dat vlak dan toch een ongelijkheid? Parlementsleden moeten immers geen - en gelukkig maar - trouw zweren aan de vorst ...

Marc Hendrickx, partijbestuurslid N-VA-gemeenteraadslid Mechelen

De politieke conclusie van dit alles? Terecht heeft kamerlid Frieda Brepoels (N-VA) gevraagd dat in de commissie *Grondwet* van de Kamer van Volksvertegenwoordigers een subcommissie wordt opgericht met de bedoeling alle grondwetsartikels die de koning politieke macht verlenen voor herziening vatbaar te stellen. Gelijktijdig vraagt de N-VA dat in het parlement een open debat over de politieke macht van de koning wordt opgestart.

Voor wat het gevoel van Vlaamse identiteit betreft, ligt hier beslist een taak voor het Vlaams parlement dat niet bang hoeft te zijn om middels een evenwichtige campagne alle inwoners te wijzen op de zin en de waarde van een Vlaams identiteitsbesef. En het onderwerp misschien toch maar opnemen in de eindtermen van het onderwijs!

De kiezer heeft zijn redenen. 13 juni en de politieke opvattingen van Vlamingen. Uitg. Acco, Leuven. 24 euro www.kuleuven.ac.be